

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

TORLEO COMMERCE s.r.o. v likvidaci, IČ: 02594081,
se sídlem Na Veselí 1206/14, Praha 4 – Nusle,
zastoupeného společností GOODWILL PARTNER, s.r.o.
se sídlem U dubu 691/48, Praha 4 – Braník,

proti

žalovanému

Odvolací finanční ředitelství,
Se sídlem Masarykova 427/31, Brno,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 1. 2018, č. j. 4348/18/5300-22444-704601,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Dne 9. 3. 2015, byla u žalobce zahájena ze strany Finančního úřadu pro hlavní město Praha, územní pracoviště pro Prahu 4, (dále jen „správce daně“) daňová kontrola na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíců červen až listopad roku 2014 (dále též „kontrolovaná období“), a to v rozsahu přijatých zdanitelných plnění tvrzených žalobcem v daňových přiznáních podaných za jednotlivá kontrolovaná období.
2. Žalobce v kontrolovaných obdobích uplatnil nárok na odpočet daně na základě dokladu č. DF14002 (daň 219 742,- Kč), č. DF14004 (daň 246 542,- Kč), č. DF14006 (daň 244 708,- Kč), č. DF14008 (daň 342 246,- Kč), č. DF14010 (daň 354 499,- Kč) a č. DF14012 (daň 602 018,- Kč) vystavených společností Lazurit Group s.r.o., Praha, DIC: CZ24664171 (dále jen „společnost Lazurit“). Předmětem plnění dle těchto dokladů měl být závazek společnosti Lazurit zajišťovat a provádět pro žalobce úklidové práce na základě Smlouvy o dílo č. 07 2014 a jejích dodatků.
3. Správce daně v rámci své vyhledávací činnosti zjistil, že jediným jednatelem dodavatele – společnosti Lazurit je S. S., bytem K., Ukrajina. Porovnáním podpisu na Smlouvě o převodu obchodních podílů ze dne 4. 4. 2013, která je uložena ve Sbírce listin obchodního rejstříku a na jejímž základě se tato osoba stala jediným vlastníkem společnosti Lazurit, a podpisem v předložené Smlouvě o dílo č. 07 2014 a jejích dodatků, kdy jednajícím za dodavatele měl být také S. S., bylo zjištěno, že podpisy této osoby jsou zde výrazně odlišné. Vzhledem k tomu, že při převodu společnosti Lazurit musela být totožnost pana S. úředně ověřena, dospěl prvostupňový správce daně k závěru, že na zmíněné smlouvě, dodatcích, předložených objednávkách a výkazech práce se podpisy pana S. nenacházejí.
4. Dále správce daně zjistil, že společnost Lazurit podala poslední daňové přiznání k DPH za zdaňovací období měsíce ledna roku 2014, od zdaňovacího období měsíce února roku 2014 již přiznání nepodává, pro správce daně je nekontaktní, sídlí na virtuální adrese.
5. Správce daně dospěl k závěru, že žalobci nevznikl nárok na uplatněný odpočet daně z přidané hodnoty z deklarovaného plnění. Za zdaňovací období proto žalobci doměřil daňovou povinnost a současně mu uložil uhradit penále.
6. Správce daně vydal pod:
 - č. j. 8262244/16/2004-52526-110365 ze dne 21. 11. 2016 – dodatečný platební výměr na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíce června roku 2014, kterým byla doměřena daňová povinnost ve výši 219 742,- Kč a současně vznikla povinnost uhradit penále ve výši 43 948,- Kč,
 - č. j. 8262329/16/2004-52526-110365 ze dne 21. 11. 2016 – dodatečný platební výměr na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíce července roku 2014, kterým byla doměřena daňová povinnost ve výši 246 542,- Kč a současně vznikla povinnost uhradit penále ve výši 49 308,- Kč,
 - č. j. 8262379/16/2004-52526-110365 ze dne 21. 11. 2016 – dodatečný platební výměr na dan z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíce srpna roku 2014, kterým

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

byla doměřena daňová povinnost ve výši 244 708,- Kč a současně vznikla povinnost uhradit penále ve výši 48 941,- Kč,

- č. j. 8262416/16/2004-52526-110365 ze dne 21. 11. 2016 – dodatečný platební výměr na dan z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíce září roku 2014, kterým byla doměřena daňová povinnost ve výši 342 246,- Kč a současně vznikla povinnost uhradit penále ve výši 68 449,- Kč,
- č. j. 8262460/16/2004-52526-110365 ze dne 21. 11. 2016 – dodatečný platební výměr na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíce října roku 2014, kterým byla doměřena daňová povinnost ve výši 354 499,- Kč a současně vznikla povinnost uhradit penále ve výši 70 899,- Kč,
- č. j. 8262507/16/2004-52526-110365 ze dne 21. 11. 2016 – dodatečný platební výměr na dan z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíce listopadu roku 2014, kterým byla doměřena daňová povinnost ve výši 602 018,- Kč a současně vznikla povinnost uhradit penále ve výši 120 403,- Kč.

7. Žalobce podal proti vydaným dodatečným platebním výměřem odvolání, o němž zamítavě rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

8. Napadené rozhodnutí žalobce označil za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a nezákonné pro nedostatečnou srozumitelnost. Žalobce byl dle svého názoru krácen na právech vadným dokazováním a nesprávným závěrem o daňové povinnosti.
9. Žalobce trval na tom, že v daňovém řízení předložil důkazy (doklady), doplnil je identifikací svých zaměstnanců, kteří byli přítomni při poskytování (dodání) služby dle dokladů, doložil úhrady a pohyb vozidla používaného v rámci provozu podniku, s tím, že bylo možno v případě dalších pochybností ověřit, že plnění byla realizována, neboť byla poskytnuta odběrateli žalobce.
10. Žalobce dále namítl, že napadené rozhodnutí bylo obsahově determinováno osobami, u kterých je dána pochybnost o jejich nepodjatosti ve vztahu k zástupci žalobce pro daňové řízení (§ 77 daňového řádu). Nebylo tak přiměřeně zajištěno nestranné rozhodování o daňové povinnosti žalobce.
11. Jak uvedl, v prvostupňovém řízení předložil správci daně důkazní prostředky v jednom ze souběžně vedených daňových řízení. V ostatních řízeních na ně správci daně odkázal. Správce daně tyto důkazy opomenul, ačkoliv byly způsobilé prokázat správnost daňových tvrzení žalobce. Dodatečnými platebními výměry správce daně stanovil daň z přidané hodnoty nesprávně.
12. Daň z přidané hodnoty vykázána v daňových tvrzeních žalobce byla číselně správně: žalobce má za to, že navrhl důkazní prostředky způsobilé prokázat, že přijal zdanitelná plnění od plátce daně, použil je v rámci své ekonomické činnosti, přijatá plnění sloužila k dosažení výnosů žalobce. Žalovaný přisvědčil správci daně, že se žalobce vyhýbal projednání zpráv o daňové kontrole. Toto posouzení neodpovídá skutečnosti. Žalobce odkázal na stížnosti podané do průběhu daňového řízení, na kterých setrvává. Tvrzení

správce daně, že jeho pracovníci neměli mobilní telefon, považuje žalobce za nepravdivé, respektive za zjevně účelové. Stejně tak považuje za účelové hodnocení vyjádření žalobce v průběhu daňového řízení jako stížnosti dle § 261 daňového řádu, když v jiných řízeních žalovaný naopak již před soudem prosadil teorii nepřipustnosti stížnosti proti postupu správce daně vztahujícímu se k hodnocení důkazů.

13. Podle názoru žalobce žalovaný směřoval pouze k tomu, aby eliminoval svoji povinnost hodnotit do daňového řízení předložené důkazní prostředky. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí adekvátně nevypořádal s odvolací námitkou, že správce daně opomenul předložené důkazní prostředky.
14. Žalobce v podané žalobě dále uvedl, že daňový subjekt nemá povinnost předložit relevantní důkazy do průběhu daňové kontroly a následně pak správci daně stejné důkazy opětně dokládat v odvolacím řízení.
15. Žalobce předložil důkazy v jednom z prvostupňových daňových řízení, žádal pak správce daně, aby je zohlednil pro všechna zdaňovací období, ke kterým se vztahovaly. V odvolacím řízení pak žalobce žádal provést verifikaci obsahu správního spisu a navrhl důkazy pro tvrzení, že správcem daně popírané důkazní prostředky byly do daňového řízení včas předloženy. Žalovaný dokazování o důkazech včas předložených do prvostupňového důkazního řízení odmítl s tím, že důkazní břemeno tíží žalobce. Důkazní břemeno správnosti daňových tvrzení (přiznání) ale žalobce v prvním stupni daňového řízení unesl, důkazní prostředky o realizaci ekonomické činnosti správci daně předložil, v daňovém řízení odvolacím pak žalobce namítal nesprávnost postupu správce daně, který důkazy opomenul, přičemž unesl důkazní břemeno tohoto procesního opomenutí správce daně, neboť navrhl důkazy způsobilé opomenutí prokázat.
16. Žalovaný tím, že důkazy neprovedl, nepostupoval správně, naopak zatížil daňové řízení podstatnou vadou s vlivem na zákonnost výroku napadeného rozhodnutí.
17. Žalobce nesouhlasil se závěrem, že v daňovém řízení předložil správci daně pouze formální důkazy (daňové doklady). Žalovaným konstatovaná skutečnost, že Ministerstvo vnitra ČR nepotvrdilo, že by evidovalo pracovníky identifikované dle uzavřených dohod, nemá z hlediska daňové povinnosti nutnou míru relevance, neboť, jak ostatně připouští sám žalovaný, z uvedeného lze dovozovat, že pracovníci pobývali v ČR nedovoleně nebo pod různými identitami, což nemá vliv na uznatelnost výdaje či uplatnitelnost nároku na odpočet daně. Žalobce nebyl povinen pracovníky poskytovatele služeb lustrovat. Ze stejného důvodu není daňově významná pochybnost žalovaného o pravosti podpisu na předložených dokumentech; pokud by ostatně žalobce považoval tuto otázku za podstatnou, mohl nechat podpisy posoudit znalcem, což se nestalo.
18. Žalovaným uváděné, že v (rámcové) smlouvě o dílo měly být uvedeny podrobnosti, jako druh úklidových prací, rozsah, četnost, časy provádění, neodpovídá ekonomické realitě. Smlouva byla konkretizována objednávkami a výkazy, které dle názoru žalobce odpovídají běžným zvyklostem na relevantním trhu služeb. Žádný předpis, ani podzákonné povahy, nebo metodický pokyn, nestanoví obsahové náležitosti smlouvy, objednávek a výkazů, které by předložené doklady nesplňovaly. Žalobce se při ekonomické činnosti soustředil na praktické aspekty její realizace, tedy aby bylo uklizeno, nikoliv na to, aby naplnil budoucí případné pochybnosti finančního úřadu. Skutečnost, že služba byla řádně odvedena, ostatně správce daně nebo žalovaný mohli ověřit u odběratelů žalobce, což se nestalo, z čehož podle názoru žalobce vyplývá účelovost argumentace žalobce.

19. Dále žalobce namítl, že žalovaný založil svůj výrok mj. na úvaze, že předložené pokladní doklady neprokazují přijetí zdanitelných plnění. Pokladní doklad ale, podle názoru žalobce, ani nemá prokazovat uskutečnění plnění, ale přijetí platby. Za tímto účelem jej správce daně vyžádal a žalobce předložil. I v tomto ohledu je dle žalobce zřejmá účelovost argumentace žalovaného. Pokud jde o platby v hotovosti, žalobce je vysvětlil správci daně již v prvostupňovém daňovém řízení. Dodavatel služby (poskytovatel) žádal platby v hotovosti z provozních důvodů za účelem optimalizace nákladů, když sám vyplácel podstatnou část hotovosti svým pracovníkům po předání služby žalobci, čemuž odpovídala optimalizace ceny plnění pro žalobce. Proto žalobce přistoupil na platby v hotovosti v rytmu odpovídajícím realizaci služeb pracovníky dodavatele.
20. Tvzení žalovaného, že na výzvu správce daně žalobce nepředložil žádné relevantní důkazní prostředky, neodpovídá skutečnosti, respektive není správný. O konkrétních důkazech předložených správci daně žalovaný odepřel vést v odvolacím řízení dokazování. Důkazní závěr žalovaného nemůže proto obstát.
21. Pokud jde o jednání dne 18. 1. 2017, při němž, jak žalovaný uvádí, zástupce žalobce nedovedl konkretizovat, které důkazní prostředky nebyly správcem daně zohledněny, žalobce se závěrem, žalovaného nesouhlasí. Jak uvedl, že správce daně měl provést dokazování navržené za účelem verifikace obsahu spisu a procesu předkládání důkazů. Při jednání dne 18. 1. 2017 naopak správce daně dle porozumění žalobce žádal, aby byly důkazy zástupcem žalobce opětně předkládány. Zkušenost se stejným správcem daně ale zástupci ukázala, že v podobných případech (jedná se o nikoliv běžnou, ale nejméně již dvakrát konstatovanou obstrukční politiku úředních osob), správce daně při opětném předložení důkazů následně vyhodnotí, že měly být předloženy opožděně, nestandardně, až do odvolacího řízení apod., přičemž na základě podobných úvah následně správce daně či žalovaný důkazy někdy (účelově) znevěrohodňují, respektive snižují jejich důkazní hodnotu. Proto zástupce žalobce žádal, aby bylo ověřeno, jak probíhalo dokazování, přičemž by bylo zjištěno, kým a které důkazy byly správci daně předloženy ještě před projednáváním zprávy o daňové kontrole. K tomuto postupu žalobce vedlo i předchozí jednání správce daně, pokud jde o to, že úřední osoby údajně nemají v terénu mobilní telefony. Toto tvrzení správce daně (úředních osob) bylo podle názoru žalobce zřetelně nepravdivé. Z tohoto hlediska by nemělo obstát tvrzení žalovaného, že žalobce měl čas předložit důkazy znovu následně. V podobných případech, kdy důkazy byly předloženy následně, žalovaný opakovaně v minulosti vyhrotil situaci ad absurdum, inicioval zásahy policejních osob apod., čímž v některých případech způsobil různým fyzickým osobám penězi nenahraditelnou újmu po drasticky provedených domovních prohlídkách apod.
22. Z uvedených důvodů žalobce trval na tom, aby bylo provedeno dokazování o tom, jak předchozí dokazování proběhlo, nikoliv aby žalovaný vyžadoval opětně předkládání stejných důkazů znova v odvolacím řízení.
23. Žalobce je názoru, že neměl povinnost „spis doplňovat“ opětným předkládáním téhož, ale že mohl v odvolacím řízení dokazovat, že důkazní břemeno správnosti daňových tvrzení (přiznání) unesl již na prvním stupni daňového řízení. Žalovaný měl předložené/navržené důkazy provést a pak je hodnotit, nikoliv se omezit na subjektivní přesvědčení, že žádné další důkazy předloženy/navrženy nebyly. Argumentace žalovaného o údajné úplnosti spisu zjištěné dle soupisu, není věrohodná, neboť pokud spis není úplný, chybějící písemnosti nebudou ani v soupisu příslušné části spisu. Pokud jde o názor žalovaného, že

žalobce mohl a měl předložit „svůj spis“, žalobce má za to, že byly dány legitimní důvody pro zvolený postup.

24. Žalobce by „svůj spis“ předložil ke konfrontaci se spisem správce daně, poté, kdy by byl dokazováním ověřen postup při překládání důkazů v prvním stupni. Pokud by žalovaný přistoupil na dokazování o průběhu překládání důkazních prostředků v prvním stupni, podklady by se, podle názoru žalobce, náhle u správce daně „našly“. Pokud žalovaný uvádí, že důkaz výsledkem svědka neprovedl z důvodu neuvedení identifikačních údajů, žalobce má za to, že tyto údaje byly správci daně známy, pokud je žalovaný neměl k dispozici, mohl a měl žalobce vyzvat, aby je sdělil, nikoliv důkaz bez dalšího odmítnout.
25. Žalovaný nesprávně odepřel provést dokazování podklady Policie ČR a Celní správy. Argument žalovaného, že žalovaný neměl k dispozici čísla jednací nebo spisovou značku, nemůže obstát. Policejní i celní orgán konaly na základě podnětu správce daně, spisové označení bylo tedy správci daně i žalovanému známo. Žalobce nežádal, aby tyto orgány za něj dohledávaly důkazy jeho tvrzení, pouze byl názoru, že v těchto spisech se nacházejí nebo mohou nacházet jím předložené důkazy z prvoinstančního řízení, či důkazy o tom, že tyto důkazy v prvním stupni předloženy/navrženy žalobcem správci daně skutečně byly. Řádně nezjištěným skutkovým stavem žalobce v podaném odvolání označoval situaci, kdy správce daně navržené důkazy opomenul. Podle názoru žalobce je toto z jeho odvolání zřejmé, v rozporu s tím, co uvádí žalobce, tedy že pojmu nerozumí.
26. Žalobce vytkl žalovanému, že sám sebe nesprávně zaměnil se soudem, když na sebe vztáhl posouzení Nejvyšším správním soudem (rozsudek sp. zn. 4 Afs 3/2008). Role žalovaného při hodnocení důkazů je, jak žalobce namítá, jiná, nežli je tomu u soudu. Správní soud rozhoduje ve sporném řízení, ve kterém se jeho přezkum omezuje v zásadě žalobními body. V daňovém řízení má finanční orgán postupovat prvotně tak, aby byla daň stanovena správně. Odkaz žalovaného na závěry Nejvyššího správního soudu jsou proto v projednávané věci nepřiléhavé. Žalovaný není a nemá být rozhodčím v jakémisi sporu, ale je nadřízeným správcem daně, jehož rozhodnutím končí daňové řízení. Pohyb vozidla AUDI je důkazním prostředkem směřujícím k prokázání místa realizace jednotlivých plnění, neodpovídá skutečnosti, že by neměl ve věci důkazní hodnotu. Zaměstnanec žalobce tento ztotožnil proto, že pracovali spolu s pracovníky dodavatele služeb, jak uvedl správci daně, a mohli být vyslechnuti v rámci ověřování existence dodaného (poskytnutého) plnění. Žalovaný ani tento důkaz neprovedl.
27. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Jak uvedl, podstatou posuzovaného případu je otázka, zda žalobce předmětné zdanitelné plnění fakticky přijal od deklarovaného dodavatele, a určující spornou otázkou mezi stranami je tak skutečnost, zda žalobce prokázal v souladu s § 92 odst. 3 a 4 daňového řádu u jím uplatněného nároku na odpočet DPH z přijatého zdanitelného plnění splnění zákonem stanovených podmínek pro jeho uplatnění v souladu s § 72 a § 73 ZDPH.
28. V případě předmětné žaloby má žalovaný za to, že žalobce vedl v podstatě pouhou polemiku se závěry žalovaného, aniž by vymezil konkrétní žalobní body ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní rád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), dle kterého z žalobních bodů musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné.

29. Žalovaný zejména upozornil na to, že žalobce nebyl po celou dobu daňového řízení schopen konkretizovat, které důkazní prostředky nebyly prvostupňovým správcem daně zohledněny. Ani v rámci podané žaloby, není žalobce schopen tyto důkazní prostředky identifikovat.
30. Žalovaný trvá na tom, že správce daně a následně žalovaný při dokazování hodnotili všechny získané důkazní prostředky v souladu s § 8 odst. 1 daňového řádu. Nesouhlas žalobce se samotnými výsledky hodnocení důkazů není ekvivalentem pro závěr o tom, že dokazování nebylo učiněno řádně a správně.
31. Správce daně v průběhu daňové kontroly sdělil žalobci ve výzvě k prokázání skutečností č. j. 4998929/15/2004-60566-108646 resp. č. j. 7401570/15/2004-60566-108646 (dále jen „výzva“) důvodné pochybnosti o tom, že plnění deklarované předmětnými daňovými doklady bylo poskytnuto právě od deklarovaného dodavatele, identifikoval jednotlivé skutečnosti, ze kterých uvedené pochybnosti vyplývají, a demonstrativním výčtem také uvedl možné důkazní prostředky, kterými mohl žalobce svá tvrzení prokázat.
32. Skutečnost, jak žalovaný uvádí, že se obchodní spolupráci s deklarovaným dodavatelem nepodařilo u obchodní společnosti Lazurit ověřit a daň z deklarovaného plnění na základě předmětných daňových dokladů za úklidové práce nebyla touto obchodní společností v jednotlivých zdaňovacích obdobích přiznána a odvedena, dále skutečnost, že žalobcem označení pracovníci nejsou dohledatelní v Cizineckém informačním systému, dále pak zjištěná rozdílnost podpisu na dokladech, nelogický a nestandardní mechanismus úhrad za předmětná plnění a absence spolehlivé auditní stopy, jsou legitimním zdrojem pochybností správce daně o uskutečnění zdanitelných plnění právě deklarovaným dodavatelem.
33. Žalobce žádné důkazy, které by pochybnosti správce daně jednoznačně a transparentně vyvrátily, nepředložil a důkazní břemeno zakotvené v § 92 odst. 3 daňového řádu neunesl.

III.

Posouzení žaloby

34. Městský soud v Praze (dále též jen jako „městský soud“, nebo jen „soud“) na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadená rozhodnutí, včetně řízení, která jejich vydání předcházela. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

35. Z obsahu správního spisu se podává, že daňová kontrola byla se žalobcem zahájena dne 9. 3. 2015. Žalobce správci daně předložil:

Smlouvu o dílo číslo 07 2014, kterou uzavřela se společností Lazurit jako zhotovitelem dne 30. 5. 2014. Předmětem smlouvy byl závazek zhotovitele zajišťovat a provádět pro objednatele pravidelný a komplexní úklid smlouvou specifikovaných prostor, které budou objednatelem každý kalendářní měsíc vždy nejpozději i do třicátého dne předchozího kalendářního měsíce přesně specifikovány, a to prostřednictvím vzorového formuláře podle přílohy číslo 2 smlouvy a venkovní ruční úklid, včetně úprav keřů a ostatní zeleně podle požadavků žalobce jako objednatele. Smlouva byla uzavřena na dobu neurčitou.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Cena díla byla sjednána za úklidové práce měsíční smluvní odměnou v dohodnuté výši. Jednotlivé položky díla byly upraveny dodatkem číslo 1 smlouvy. Pokud jde o platební a fakturační podmínky strany si dohodly, že zhotovitel bude fakturovat na základě odsouhlaseného výkazu vykonaných prací v pravidelných měsíčních fakturách. Podle dodatku číslo 1 uzavřené smlouvy, se strany dohodly, že veškeré platby budou prováděny zálohami v hotovosti. Současně byla sjednána výše měsíčních smluvních cen za úklidové práce na jednotlivých objektech, a to sazbou za metr čtvereční. Pokud jde o druh práce, jednalo se o zajištění úklidových a čistících prací - úklid chodníků, běžný úklid chodníků, úklid psích exkrementů, běžný ruční úklid chodníků, běžný ruční úklid chodníků, včetně zimní údržby, celoroční ruční úklid chodníků a vícepráce. Ve druhém dodatku pak strany dohodly, že předávání jednotlivých úseků bude prováděno 1× týdně po dokončení práce. Osoba oprávněná ze strany žalobce k převzetí provedených prací nebyla ve smlouvě určena.

Kontrolu provedení úklidových prací žalobce zajistil prostřednictvím **dohod o provedení práce**, které uzavřel s osobami: Y. O., P. R., D. A.

Fakturu číslo 201406 vystavenou dodavatelem společností Lazurit na částku 366 134 Kč za provedené práce dle objednávky, k ní byla připojena objednávka číslo 01/2014, podle níž žalobce objednal u dodavatele provedení úklidových venkovních prací v měsíci červnu 2014, a to: úklid veřejné zeleně, a přilehlých chodníků, rabátek, odpadků, nečistot kolem odpadkových košů, odpadků kolem břehu řeky Vltavy. Úklid měl být proveden v oblastech uvedených v příloze ke smlouvě uzavřené k 1. 6. 2014. Dále bylo sjednáno, že práce budou převzaty vždy poslední den v příslušném měsíci za přítomnosti zástupce ze strany objednatele a zhotovitelem. O převzetí prací bude sepsán protokol, podle kterého bude provedena fakturace. Veškeré reklamace budou řešeny přímo na místě a bude rovněž rozhodnuto, jakým způsobem budou vypořádány. Objednávka byla vystavena dne 31. 5. 2014, termín předání prací byl sjednán ke dni 30. 6. 2014. Součástí dokladů je rovněž výkaz práce, podle kterého zhotovitel za měsíc červen roku 2014 provedl úklidové práce pro hlavní město Prahu celkem za 1 072 658 Kč, a to za provedení úklidových a pomocných služeb pro hlavní město. Jednotlivé druhy práce byly specifikovány ve výkazech; jednalo se o úklidové a čistící práce chodníků, přilehlých pásů vozovky, venkovních ploch veřejné zeleně, úklidu okolo odpadkových košů, a to v rámci Prahy 1, Prahy 6, Prahy 7, Prahy 14 a dále úklid psích exkrementů v lokalitách levého břehu Vltavy, Újezd, Malá Strana, Hradčany a Střelecký ostrov.

Fakturu číslo 201409 vystavenou dodavatelem společností Lazurit za provedené úklidové práce v měsíci červenci 2014 na částku 520 551 Kč. Součástí dokladů je objednávka číslo 02/2014 vystavená dne 30. 6. 2014, v níž objednáno provedení úklidových venkovních prací v měsíci červenci 2014 ve stejném rozsahu, jako v objednávce předchozí s tím, že termín předání prací je 31. 7. 2014. Dále byl předložen výkaz práce společnosti Lazurit o poskytování úklidových a pomocných služeb pro hlavní město Praha kdy bylo účtováno 1 184 238 Kč za vyjmenované práce dle seznamu.

Fakturu číslo 201411 vystavenou dodavatelem společností Lazurit na provedené úklidové práce v měsíci srpnu v celkové výši 409 983 Kč; přílohou je objednávka číslo 03/2014 vystavená dne 31. 7. 2014, podle níž žalobce objednal u dodavatele úklidové venkovní práce v měsíci srpnu 2014 v rozsahu shodném s předchozí objednávkou. Součástí předložených dokladů je výkaz práce společnosti Lazurit pro hlavní město Prahu za měsíc srpen 2014 v hodnotě 1 177 029 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Fakturu číslo 201414 vystavenou dodavatelem společností Lazurit na provedené úklidové práce v měsíci září v celkové výši 571 992 Kč; přílohou je objednávka číslo 04/2014 vystavená dne 29. 8. 2014, podle níž žalobce objednal u dodavatele úklidové venkovní práce v měsíci září 2014 v rozsahu shodném s předchozí objednávkou. Součástí předložených dokladů je výkaz práce společnosti Lazurit pro hlavní město Prahu za měsíc září 2014 v hodnotě 1 642 246 Kč.

Fakturu číslo 201416 vystavenou dodavatelem společností Lazurit na provedené úklidové práce v měsíci říjnu v celkové výši 842 588 Kč; přílohou je objednávka číslo 05/2014 vystavená dne 30. 9. 2014, podle níž žalobce objednal u dodavatele úklidové venkovní práce v měsíci říjnu 2014 v rozsahu shodném s předchozí objednávkou. Součástí předložených dokladů je výkaz práce společnosti Lazurit pro hlavní město Prahu za měsíc říjen 2014 v hodnotě 1 697 488 Kč.

Fakturu číslo 201418 vystavenou dodavatelem společností Lazurit na provedené úklidové práce v měsíci listopadu v celkové výši 1 248 770 Kč; přílohou je objednávka číslo 06/2014 vystavená dne 30. 11. 2014, podle níž žalobce objednal u dodavatele úklidové venkovní práce v měsíci listopadu 2014 v rozsahu shodném s předchozí objednávkou. Součástí předložených dokladů je výkaz práce společnosti Lazurit pro hlavní město Prahu za měsíc listopad 2014 v hodnotě 2 881 943 Kč.

Fakturu číslo 201419 vystavenou dodavatelem společností Lazurit na provedené úklidové práce v měsíci prosinci v celkové výši 1 374 428 Kč; přílohou je objednávka číslo 07/2014 vystavená dne 28. 11. 2014, podle níž žalobce objednal u dodavatele úklidové venkovní práce v měsíci prosinci 2014 v rozsahu shodném s předchozí objednávkou. Součástí předložených dokladů je výkaz práce společnosti Lazurit pro hlavní město Prahu za měsíc prosinec 2014 v hodnotě 2 985 367 Kč.

36. Žalobce dále předložil výdajový pokladní doklad č. VD14-01 vystavený dne 6. 6. 2014, výdajový pokladní doklad č. VD14-07 vystavený dne 13. 6. 2014 a výdajový pokladní doklad č. VD14-020 vystavený dne 20. 6. 2014, dokládající poskytnutí zálohy ve výši 300 000 Kč dodavateli – společnosti Lazurit.
37. Nakonec byla předložena smlouva o nájmu dopravního prostředku, kterou žalobce jako nájemce uzavřel se společností ROMOKS s.r.o. se sídlem v Berouně (dále jen „Romoks“) jako pronajímatelem. Předmětem nájmu byl osobní automobil tov. zn. Audi za dobu od 1. 6. 2014 do 31. 12. 2014, nájemné bylo stanoveno ve výši 599 Kč denně.
38. Žalobce předložil technický průkaz vozidla, z něhož vyplývá, že společnost Romoks byla vlastníkem vozidla, a faktury číslo PRO14-01, kterou pronajímatel žalobci fakturoval za pronájem tohoto automobilu za období duben až červen 2014 částku ve výši 16 670 Kč, fakturu číslo PRO 14-09 za nájem automobilu v měsíci červenci 2014 za částku 5 798 Kč, fakturu číslo PRO 14-03 za pronájem automobilu v měsíci srpnu 2014 v částce 5 074 Kč, dále fakturu číslo PRO 14- 04, kdy za pronájem automobilu za září 2014 bylo fakturováno 10 147, Kč fakturu číslo PRO 14-05 za měsíce říjen 2014 fakturováno bylo 7 973 Kč, fakturu číslo PRO 14-06 za listopad 2014 byla fakturována částka 10 872 Kč, faktura číslo PRO 14-07 za prosinec 2014 byla fakturována částka 9420 20 Kč. Předložen byl rovněž výdajový pokladní doklad číslo VD 14-0 29 vystavený dne 4. 7. 2014 na částku 16 670 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

39. V průběhu místního šetření dne 12. 5. 2015 žalobce předložil pokladní knihy. Současně byla žalobci poskytnuta lhůta 15 dnů (následně opakovaně prodloužená) k doložení důkazních prostředků, prokazujících tvrzené skutečnosti.
40. Výzvou k prokázání skutečnosti ze dne 13. 7. 2015 správce daně vyzval žalobce, aby na základě předložené smlouvy o dílo úplným a průkazným způsobem doložil, jakým konkrétním způsobem jako objednatel oznamoval zhotoviteli rozsah konkrétní zakázky na konkrétní období. Předložil správci daně formuláře dle přílohy číslo 2 smlouvy na přesnou specifikaci fakturovaných prací za jednotlivá zdaňovací období. Na základě správci daně předložených faktur přijatých a předložených výkazů práce, vztahujících se k těmto fakturám přijatým úplným a průkazným způsobem doložil, v čem spočívá rozdíl mezi fakturovanou částkou a částkou dle výkazu práce dle přehledu specifikovaného v protokolu ze dne 12. 5. 2015. Na základě dodatku číslo 2 smlouvy o dílo úplným a průkazným způsobem doložil, které konkrétní osoby provedené práce předávaly a přebíraly. Současně aby doložil důkazní prostředky, prokazující předávání a přebírání konkrétních provedených prací, jako jsou například předávací protokoly. Doložil konkrétní důkazní prostředky prokazující tvrzení zmocněnce o postupu daňového subjektu při výběru dodavatele. Úplným a průkazným způsobem doložil, kteří konkrétní potenciální dodavatelé úklidových prací byli žalobcem osloveni. Zároveň doložil, jakým konkrétním způsobem byl vyhledán a kontaktován dodavatel, společnost Lazurit. Úplným a průkazným způsobem doložil, kdo konkrétně za žalobce a komu, konkrétně za odběratele (jaké konkrétní osoby jmenovitě) předával finanční částky, tj. úhrady přijatých plnění předával a kdy konkrétně (na jakém místě) k předání docházelo. Doložil konkrétní doklady, na základě kterých byly finanční prostředky fyzicky předány. Úplným a průkazným způsobem doložil kontakt na dodavatele úklidových prací a současně kontakt na pronajímatele vozidla Audi. Doložil, zda je mu známo, jestli dodavatel úklidových prací společnost Lazurit již tyto práce poskytoval, případně poskytuje jiným odběratelům. Na základě předložených dohod o provedení práce sdělil, zda zde uvedené osoby spolupracovaly při výkonu prací se subdodavatelem tj. s jeho zaměstnanci, či zda uklízely zcela jiné prostory. Doložil evidenci jízd pronajatého vozidla Audi. Doložil, jakým konkrétním způsobem byl sjednáván rozsah nepravidelného pronájmu vozidla Audi, jak byly předem konkretizovány dny, ve kterých měl odběratel zájem o pronájem vozidla. Prokázal, kde konkrétně, na jakém místě, bylo vozidlo předáno dodavatelem k užívání, kým bylo předáváno a přebíráno v rámci zápůjčky a následně i v případě vrácení.
41. Žalobce opakovaně žádal o prodloužení lhůty, výzvou k prokázání skutečností ze dne 10. 12. 2015, byl znovu vyzván k doložení uvedených skutečností. To však neučinil a navrhl ukončení daňové kontroly.
42. K dotazu správce daně sdělila dne 17. 3. 2016 společnost Romoks, že smlouva o nájmu dopravního prostředku vozidla Audi byla uzavřena dne 31. 5. 2014. Správcem daně označené faktury - daňové doklady byly ze strany této společnosti vystaveny. Technickými nedopatřeními nedošlo k zaúčtování těchto faktur, doúčtování bylo provedeno v návaznosti na interní kontrolu činnosti účetní kanceláře. Dodatky ke smlouvě nebyly uzavřeny. Jako přílohu požádaná společnost zaslala podklady k dani z přidané hodnoty za rozhodné období v roce 2014 a požádaný subjekt dále sdělil, že mu vozidlo Audi bylo předáváno osobně a vraceno rovněž osobně. Vozidlo bylo využíváno pro příležitosti nepracovní jistoty. Účtované nájemné bylo žalobcem uhrazeno.

43. K poskytnutí informací byla vyzvána též společnost Lazurit, která však na výzvu správce daně nereagovala.
44. Správce daně dále v rámci své vyhledávací činnosti provedl šetření týkající se bankovního účtu žalobce vedeného u Československé obchodní banky a zjistil, že dispoziční oprávnění k bankovnímu účtu má společník D. L., a jednatel S. S. Z poskytnutých informací o pohybech na bankovním účtu bylo zjištěno, že v červnu roku 2015 nedošlo na bankovním účtu k žádnému pohybu, v následujících obdobích byly ve prospěch účtu připisovány finanční prostředky, které byly následně vybírány v hotovosti.
45. Správce daně v registru ministerstva vnitra předně ověřil, že osoby, s nimiž žalobce uzavřel dohodu o provedení práce (vedle osob uvedených v bodu 35 rozsudku se dále jednalo o paní Irinu POZDNI, která měla pro žalobce provádět účtování) neprocházejí evidencí cizinců.
46. Dále správce daně vlastní vyhledávací činností zjistil, že jediným jednatelem deklarovaného dodavatele úklidových prací je podle výpisu z obchodního rejstříku S. S. Ve sbírce listin obchodního rejstříku je uložena smlouva o převodu obchodního podílu ze dne 4. 4. 2013, na jejímž základě se tato osoba stala jediným vlastníkem společnosti Lazurit. Podle předložené smlouvy o dílo a dodatků ke smlouvě byl osobou jednající za dodavatele S. S., podpis této osoby na předložených důkazních prostředcích se však výrazným způsobem liší od podpisu smlouvy o převodu obchodního podílu, uložené ve sbírce listin obchodního rejstříku. Vzhledem k tomu, že při převodu společnosti musela být totožnost pana S. úředně ověřena, správce daně dovodil, že na smlouvě, dotacích, v objednávce a výkazu práce se podpisy jednatele společnosti Lazurit nenacházejí.
47. Dále správce daně konstatoval, že společnost Lazurit podala poslední daňové přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období leden 2014, od té doby přiznání k dani z přidané hodnoty nepodává, z toho lze dovodit, že daň na výstupu z deklarovaného plnění (úklidové práce) nebyla odvedena a došlo tak k porušení principu neutrality.
48. Žalobci byl následně sdělen výsledek kontrolního zjištění s tím, že správce daně v případě plnění údajně přijatého od společnosti Lazurit, byly předložené doklady zpochybněny zjištěními o údajném dodavateli, který daň nepřiznal a neodvedl. Daňovým subjektem nebyly předloženy důkazní prostředky, které by tyto pochybnosti odstranily a faktické přijetí zdanitelného plnění od dodavatele prokázaly. V případě plnění od společnosti Romoks došel správce daně na základě zjištěných skutečností k závěru, že podmínky pro přiznání nároku na odpočet daně splněny byly. Správce daně uzavřel, že žalobce neprokázal nárok na odpočet u přijatého plnění od dodavatele Lazurit ve výši 1 046 392 Kč a DPH 219 742 Kč.
49. Pokud jde o seznámení se s výsledky kontrolního zjištění, podává se ze správního spisu, že žalobce (jeho zástupce) si sjednal za účelem ústního jednání u správce daně termín 11. 5. 2016 v 10.00 hod., z akutního zdravotního důvodu na straně zmocněnce žalobce se jednání neuskutečnilo. Správce daně zaslal výsledky kontrolních zjištění zmocněnci do datové schránky a současně o tom zmocněnce vyrozuměl e-mailem. Žalobce označil jednání žalovaného za obstrukční. Trval na sjednání termínu pro ústní projednání kontrolního zjištění. Dne 16. 5. 2016 správce daně obdržel podání, jehož obsah posoudil jednak jako žádost o stanovení lhůty k vyjádření se k výsledkům kontrolního zjištění, kterou a dále jako stížnost ve smyslu ust. § 261 daňového řádu

50. Správce daně dne 23. 5. 2016 rozhodnutím č. j. 4456497/16/2004-60566-108646 stanovil lhůtu pro vyjádření se k výsledku kontrolního zjištění a k návrhu na jeho doplnění do 15 dnu ode dne doručení rozhodnutí. Poskytnutí lhůta marně uplynula dne 9. 6. 2016. Podaná stížnost byla shledána nedůvodnou.
51. Žalobce dne 26. 5. 2016 učinil další podání, které správce daně dle obsahu posoudil jednak jako žádost o prošetření způsobu vyřízení stížnosti ve smyslu ust. § 261 odst. 6 daňového řádu, a dále jako námitku podjatosti úřední osoby.
52. Žalovaný vydal dne 16. 8. 2016 vyrozumění o prošetření způsobu vyřízení stížnosti č. j. 36044/16/5100-41457-711973, žádost posoudil jako nedůvodnou. Rozhodnutím ze dne 23. 6. 2016, č. j. 5155448/16/2004-60564-104460 a č. j. 5141212/16/2004-60564-104460, rozhodl, že úřední osoby zde jmenované nejsou vyloučeny z řízení nebo jiného postupu při správě daní vedeného u žalobce.
53. Správce daně poté dne 7. 9. 2016 zaslal žalobci písemnost č. j. 6709687/16/2004-60566-108646, ve které stanovil termín jednání ve věci projednání zpráv o daňové kontrole na DPH za kontrolovaná období na den 26. 9. 2016 – v uvedený den se však žalobce resp. jeho zmocněnec k jednání nedostavil, správce daně sdělil žalobci nový termín na den 14. 11. 2016. Vzhledem k tomu, že ani v jednom z navržených termínů se žalobce k projednání zpráv o daňové kontrole nedostavil, posoudil správce daně jednání žalobce jako vyhýbání se projednání těchto zpráv.
54. Žalobce dne 20. 10. 2016 sdělil prostřednictvím e-mailu, že nesouhlasí se způsobem, jakým byl seznámen s výsledky kontrolních zjištění v rámci probíhající daňové kontroly.
55. Zprávy o daňové kontrole č. j. 7101639/16/2004-60566-106886, 7101872/16/2004-60566-106886, 7101964/16/2004-60566-106886, 7102014/16/2004-60566-106886, 7102056/16/2004-60566-106886 a 7102077/16/2004-60566-106886 ze dne 14. 11. 2016 byly dne 15. 11. 2016 zaslány do datové schránky žalobce spolu s průvodním dopisem č. j. 8143293/16/2004-60566-106886. Správce daně konstatoval, že ze strany žalobce nastaly skutečnosti podle § 88 odst. 5 daňového řádu.
56. Následně správce daně vydal dodatečné platební výměry, které žalobce napadl odvoláním.
57. V podaném odvolání (ve znění jeho pozdějších doplnění), žalobce uvedl, že správce daně eliminoval důkazní řízení tím, že jej nahradil procesními polemikami se zástupcem daňového subjektu (žalobce) o tom, zda měly či neměly být doplněny důkazní prostředky samostatně ke všem běžícím řízením, rozlišeno podle jednotlivých zdaňovacích období, nebo zda správce daně měl zohlednit veškeré jemu předložené nebo mu známé důkazy bez ohledu na to, do jaké složky (k jakému zdaňovacímu období) si tyto založil, neboť předložené důkazy se vztahovaly stejným způsobem ke všem správcem daně ověřovaný daňovým přiznáním. Žalobce trval na tom, že důkazní břemeno v daňovém řízení unesl. Žalobce namítl, že správce daně vydal platební výměry, aniž by řádně zjistil skutkový stav. Žalobce navrhl, aby mu bylo umožněno seznámit se s hodnocením důkazů před vydáním rozhodnutí tak, aby bylo možno se k němu ve stanovené lhůtě ještě do daňového řízení vyjádřit, současně předložil na CD správci daně již předložené důkazní prostředky, dále žalobce uvedl, že stejné úřední osoby, které posuzovaly jeho daňovou povinnost, před delší dobou rozhodly o zajištění daně. Namítl, že úřední osoby, namísto toho, aby vedly důkazní řízení na základě všech důkazů, podaly účelové trestní oznámení, ve snaze eliminovat otázky nesprávnosti důkazního daňového řízení, proto navrhl vyslechnout v

daňovém řízení příslušného policejního komisaře a současně navrhl vyžádat policejní spis a vyslechnout pracovníky dohledané celním orgánem bez ohledu na to, že se žalobci prokázali a činnost pro něj vykonávali pod jinými doklady totožnosti, rovněž navrhl vyžádat spis celního orgánu a z něj zjištěné písemnosti zařadit do daňového spisu.

58. V napadeném rozhodnutí žalovaný shrnul procesní postup správce daně a zjištěné skutečnosti. Konstatoval, že žalobce předložil formálně správné doklady se všemi náležitostmi, ale faktické přijetí zdanitelného plnění od deklarovaného dodavatele společnosti Lazurit neprokázal.
59. Předložená smlouva o dílo je obsahově zcela formální, není v ní specifikován druh úklidových prací, rozsah, četnost ani časy jejich provádění. Nejsou uvedeny kontaktní osoby, není specifikován způsob dokládání provedených prací, způsob jejich kontroly, také ustanovení o případných sankcích za neprovedení prací je jen obecné. Obdobně formální jsou i objednávky, z nichž plyne, že si odvolatel měl objednat úklidové práce na příslušný měsíc, a to den před jeho začátkem. Objednávky neobsahují žádné konkrétní požadavky, jsou stejné na všechna období. Dle písemností označených jako „výkaz práce“ měla společnost Lazurit provést běžný ruční úklid chodníku a venkovních ploch – kde konkrétně, kdy, jak často, jakým způsobem a kým měly být tyto práce provedeny, však žalobce nijak nedoložil.
60. Nebylo doloženo ani týdenní předávání jednotlivých úseků po dokončení práce v souladu s Dodatkem č. 2 smlouvy o dílo. Přijetí deklarovaných plnění od společnosti Lazurit dle odvolacího orgánu neprokazují ani předložené pokladní doklady, dle nichž měla být přijatá plnění vždy hrazena formou záloh v rozmezí 300 000,- Kč až 370 000,- Kč, přičemž doplatek každé fakturované částky nebyl uhrazen – neuhrazená částka za přijatá plnění od společnosti Lazurit za kontrolovaná období je v celkové výši 3 960 017,- Kč.
61. Žalovaný se pozastavil nad skutečností, že žalobce za svá uskutečněná zdanitelná plnění přijímal úplaty prostřednictvím bankovního účtu. S ohledem na objem finančních prostředků, které měly být společnosti Lazurit předávány v hotovosti, se jeví tento postup žalobce při úhradě vlastních závazků jako nestandardní a velmi rizikový.
62. Žalovaný dále uvedl, že pokladní doklady nejsou dostatečným důkazem toho, že k tvrzenému předávání finančních prostředků skutečně došlo, tím spíše, když z účtu žalobce neprobíhaly výběry hotovosti v odpovídající době a částkách. Tím, že žalobce přistoupil na platby v hotovosti, zbavil se možnosti průkazně doložit předání finančních prostředků deklarovanému dodavateli. Žalovaný posoudil tvrzení žalobce jako nevěrohodné s tím, že ve smlouvě o dílo č. 07 2014 je uvedena 15 denní splatnost faktur vystavených jednou měsíčně, což nekoresponduje s údajně požadovaným průběžným prováděním hotovostních úhrad zhruba jednou týdně.
63. Městský soud v Praze předně poznamenává, že kvalita a preciznost ve formulaci žalobních bodů a jejich odůvodnění v podstatě předurčuje obsah rozhodnutí soudu (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2011, č. j. 1 As 67/2011 – 108, a ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004 – 54). Ve správním soudnictví není soud oprávněn za žalobce vyhledávat či dovytvářet žalobní body. Pokud tedy žalobkyně své námitky vznáší toliko v obecné rovině, může na ně soud reagovat pouze srovnatelnou mírou konkrétnosti.
64. Pokud jde o namítanou nepřezkoumatelnost rozhodnutí, městský soud konstatuje, že obecně o rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost se jedná mimo jiné tehdy,

když je jeho výrok v rozporu s odůvodněním nebo rozhodnutí vůbec neobsahuje právní závěry vyplývající z rozhodných skutkových okolností nebo jeho důvody nejsou ve vztahu k výroku jednoznačné (srov. přiměřeně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003 - 130, též rozsudek č. j. 2 Ads 33/2003 - 78). Rovněž to je případ rozhodnutí, jehož odůvodnění nedává smysl, z něhož by vyplývaly skutkové a právní důvody, které vedly správní orgán k vydání rozhodnutí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2003, č. j. 7 A 547/2002 - 24). Povinnost řádného odůvodnění rozhodnutí nelze mechanicky ztotožňovat s povinností poskytnout podrobnou odpověď na každý jednotlivý argument uplatněný v žalobě. Odpověď na základní námitky v sobě může v některých případech konzumovat i odpověď na námitky dílčí a související (srov. rozsudky NSS ze dne 14. 2. 2013 č. j. 7 As 79/2012-54, ze dne 29. 8. 2013 č. j. 7 As 182/2012-58 a ze dne 19. 2. 2014 č. j. 1 Afs 88/2013-66).

65. Napadené rozhodnutí dostojí všem požadavkům, které jsou z hlediska přezkoumatelnosti jeho odůvodnění a povinnosti vypořádat se s odvolacími námitkami na ně jak zákonem, tak i na něj navazující judikaturou kladený.
66. Co se týče namítané nezákonnosti napadeného rozhodnutí, městský soud předně uvádí, že problematikou rozložení důkazního břemene v daňovém řízení se ve své bohaté a již ustálené judikatuře Nejvyšší správní soud a rovněž Ústavní soud, zabývaly opakovaně.
67. V úvodu své argumentace městský soud konstatuje, že podle § 31 odst. 9 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád (dále jen „daňový řád“) je daňový subjekt povinen prokazovat všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v přiznání nebo k jejichž průkazu byl správcem daně vyzván. Jak judikoval Ústavní soud, daňový subjekt má povinnost prokázat k výzvě správce daně jen ty skutečnosti, které sám tvrdí (nález ze dne 24. 4. 1996, sp. zn. Pl. ÚS 38/95, 130/1996 Sb.). Z obsáhlé judikatury NSS pak vyplývá, že daňový subjekt prokazuje svá tvrzení především svým účetnictvím a jinými povinnými záznamy (např. rozsudek ze dne 30. 1. 2008, čj. 2 Afs 24/2007 – 119, nebo rozsudek ze dne 22. 10. 2008, čj. 9 Afs 30/2008 – 86). Existence účetních dokladů, tj. příjmových dokladů či faktur, i když formálně bezvadných, však sama o sobě zpravidla ještě neprokazuje, že se operace, která je jejich předmětem, opravdu uskutečnila (rozsudek NSS ze dne 31. 12. 2008, čj. 8 Afs 54/2008 - 68, obdobně rozsudek ze dne 28. 2. 2006, č. j. 7 Afs 132/2004 - 99). Správce daně proto může vyjádřit důvodné pochybnosti ohledně věrohodnosti, průkaznosti, správnosti či úplnosti účetnictví a jiných povinných záznamů.
68. Správce daně tíží důkazní břemeno ve vztahu k prokázání důvodnosti svých pochyb [§ 31 odst. 8 písm. c) daňového řádu].
69. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v již zmíněném rozsudku ze dne 30. 1. 2008, čj. 2 Afs 24/2007 – 119, „*správce daně nemá povinnost prokázat, že údaje o určitém účetním případě jsou v účetnictví daňového subjektu zaznamenány v rozporu se skutečností, je však povinen prokázat, že o souladu se skutečností existují natolik vážné a důvodné pochyby, že činí účetnictví nevěrohodným, neúplným, neprůkazným nebo nesprávným. [...] Správce daně je zde povinen identifikovat konkrétní skutečnosti, na základě nichž hodnotí předložené účetnictví jako nevěrohodné, neúplné, neprůkazné či nesprávné.*“
70. Pokud správce daně unese své důkazní břemeno ve vztahu k výše popsaným skutečnostem, je na daňovém subjektu, aby prokázal pravdivost svých tvrzení a průkaznost, věrohodnost a správnost účetnictví ve vztahu k předmětnému obchodnímu případu, popř. aby svá tvrzení korigoval. Daňový subjekt bude tyto skutečnosti prokazovat zpravidla jinými

důkazními prostředky než vlastním účetnictvím (viz opět rozsudek č. j. 2 Afs 24/2007 - 119 a rozsudek č. j. 9 Afs 30/2008 - 86, shodně též rozsudek ze dne 31. 5. 2007, č. j. 9 Afs 30/2007 - 73, resp. ze dne 30. 4. 2008, č. j. 1 Afs 15/2008 - 100).

71. Předložením listin podrobně vyjmenovaných pod bodem 35 až 39 rozsudku žalobce splnil svou důkazní povinnost.
72. Správce daně vlastním šetřením zjistil skutečnosti, které zásadním způsobem znevěrohodňují daňová tvrzení žalobce. Jedná se zejména nemožnost ztotožnit pracovníky žalobce, rozporný podpis osoby S. S. na smlouvě o dílo a na smlouvě o převodu obchodního podílu. Skutečnost, že pohyb na účtu žalobce neodpovídá tvrzeným platbám za provedené práce a rovněž skutečnost, že společnost Lazurit je nekontaktní a od ledna 2014 není plátcem DPH.
73. Důkazní břemeno se přesunulo na žalobce, který byl vyzván správcem daně k doplnění skutkových tvrzení a doložení důkazů, což neučinil. Závěr že žalobce unesl důkazní břemeno učinit nelze.
74. Žalobce v klíčové žalobní námitce tvrdí, že správce daně neprovedl důkazy, ačkoli je měl k dispozici z jiných řízení.
75. Žalobní námitka nemůže obstát. Žalovaný správně namítá, že v celém průběhu řízení žalobce ani jedinkrát nespecifikoval, o jaké konkrétní důkazy se jedná, případně v jakém daňovém řízení byly žalobcem předloženy. Nad rámec toho však městský soud konstatuje, že si lze jen stěží představit situaci, kdy by takový stav mohl nastat. Předmětem daňového řízení bylo plnění, které měl žalobce uskutečnit podle smlouvy o dílo za provedené úklidové práce v období červen – listopad 2014. Vystává otázka k jakému jinému obchodnímu případu, či daňové povinnosti by žalobce měl předkládat doklady, které po něm správce daně oprávněně vyžadoval výzvou k prokázání skutečnosti ze dne 13. 7. 2015.
76. Daňová tvrzení nebylo možno ověřit u dodavatele žalobce společnosti Lazurit, neboť ta na výzvu správce daně nereagovala. Nekonтактnost dodavatele nelze přičítat k tíži správci daně.
77. Jelikož žaloba postrádá v tomto směru konkrétní argumentaci, žalobce i nadále nespecifikuje, jaké důkazy měl mít správce daně ve své moci a která daňová tvrzení žalobce ve vztahu k předmětným fakturám jimi měla být prokázána, městský soud žalobní námitku odmítl jako nekonkrétní a nedůvodnou.
78. Pokud jde o průběh daňového řízení, městský soud neshledal, že by správce daně pochybil, upřel žalobci některé z jeho práv a zatížil řízení nezákonným postupem. Žalobci bylo široce umožněno uplatnit jeho práva, byl opakovaně poučován a vyzýván k seznámení se s výsledky šetření, které mu byly zaslány do datové schránky. Nelze klást k tíži správním orgánům, pokud žalobce nevyužil svého práva a opakovaně se nedostavil k úkonu, o němž byl řádně vyrozuměn.
79. Řádně bylo naloženo se vznesenou námitkou podjatosti úředních osob. Pokud žalovaný posoudil podle obsahu vyjádření žalobce jako stížnost, kterou vyřídil dle § 261 daňového řádu, jednal v souladu se zákonem. Žalobce nespecifikuje, jak mělo být postupem žalovaného zasaženo do jeho práv.
80. Žalobce namítá neúplnost správního spisu s tím, že žalovaný nepřistoupil na návrh na provedení dokazování za účelem verifikace obsahu spisu a proces předkládání důkazů.

81. Zde žalobce opět naráží na limity svých tvrzení, když neuvádí ničeho o tom, jaké důkazy správci daně předkládal. Městský soud neshledal žádné indicie, které by opravňovaly podezření, že se spisem bylo manipulováno. Pokud žalobce disponuje důkazy, které správce daně odmítl provést, ačkoli je měl k dispozici, stačilo v žalobě tyto důkazy označit a soud by je již u správce daně vyžádal a provedl. Jedině tak by mohla být právům žalobce poskytnuta účinná ochrana. Návrhy na výslech zaměstnankyně žalobce, jeho jednatele, úředních osob a příslušníka policie nemohou suplovat elementární důkazní povinnost žalobce, označit právě ty důkazy, jimž prokáže své tvrzení – uskutečnění zdanitelného plnění.
82. Pokud žalobce požadoval provedení důkazů podklady Policie ČR a Celní správy, bylo opět na něm, aby uvedl, k jakým tvrzením mají být tyto důkazy provedeny a o jaké konkrétní listiny se jedná.
83. K námitce, že úřední osoby, které vedly daňové řízení, se již dříve dopouštěly obstrukčních jednání lze opět jen konstatovat, že tato námitka je formulovaná zcela obecně a neumožňuje její konkrétní přezkum.
84. Žalobce namítl, že žalovaný sám sebe ustanovil do pozice soudu. Citované rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. As 3/2008 -75, (nikoli tedy 4Afs 3/2008, jak žalobce uvádí), žalovaný přílehavě použil k odůvodnění omezené možnosti přezkoumat nekonkrétní a obecně formulované odvolací námítky, podobně jako je to v případě námitek žalobních. Městský soud nemá důvod žalovanému v tomto směru cokoli vytýkat.
85. Pokud jde o pohyb vozidla AUDI, není jasné, co žalobce namítá. Daňová tvrzení žalobce ohledně nájmu vozidla byla v daňovém řízení prokázána, platebními výměry nebyla žalobci doměřena daň ve vztahu k platbám nájemného a žalovaný to také v napadeném rozhodnutí výslovně uvedl.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

86. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že rozhodnutí žalovaného, kterým bylo odvolání žalobce zamítnuto, bylo vydáno v souladu se zákonem a shora uvedené žalobní námítky uplatněné žalobcem nejsou důvodné. Soudu tedy nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout. Městský soud neshledal důvody, pro provedení navržených důkazů, skutkový stav byl daňovými úřady řádně zjištěn a absence konkrétních žalobních tvrzení neodůvodňuje jeho další zjišťování.
87. Výrok o nákladech řízení mají oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřisluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že se žádnému z účastníků náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha, 24. březen 2021

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu